

bud til ogsaa at omfatte de i Paragraffens 1ste Stk. nævnte Lønninger, Pensioner og Understøttelser. Den Ulejlighed, der herved vil forvoldes de paagældende Institutioner eller private, som foretager Udbetalingen, vil kun være ringe i Sammenligning med den Værdi, det har, at der herved i mange Tilfælde kan skaffes den berettigede Sikkerhed for at kunne hæve sit Bidrag til bestemt Tid.

Med Hensyn til de i Paragraffens 2det Stk. omhandlede Indtægter, hvor ofte et særligt Hensyn til Bestemmelser truffne af Trediemand og andre særlige Hensyn gør sig gældende, findes Adgangen til at benytte Forbud at burde begrænses til Tilfælde, hvor den bidragspligtige bor eller opholder sig i Udlandet; man rammer herved de særlig stødende Tilfælde, der under nugældende Ret kan fremkomme, f. Eks. hvor en Person, der har baandlagt Kapital indestaaende i Overformynderiet, fra Udlandet kan hæve sine Renter her i Landet, medens Underholdsbidraget praktisk set er uerholdeligt hos ham.

ad § 12.

I §§ 12—20 findes Regler om den saakaldte Afsoning, der er et meget vigtigt Tvangsmiddel til at fremkalde Betaling af Underholdsbidrag. Reglerne herom indeholdtes tidligere dels i Frd. af 16. November 1836 § 5 — for Færøernes Vedkommende Lov af 28. Januar 1856 § 3 —, der foreskriver Afsoning ved Fængsel paa Vand og Brød efter en i Forordningens § 1 fastsat Skala, dels i Lov Nr. 130—1908 § 19 og Lov Nr. 131—1908 § 13, der med Hensyn til Bidrag henholdsvis til Børn udenfor Ægteskab og til Hustruer og Ægtebørn bestemmer, at Afsoningen normalt skal ske ved Fængsel paa sædvanlig Fangekost i en Tid, der er 4 Gange saa lang som den i Frd. 1836 § 1 fastsatte; undtagelsesvis kan den dog ske ved Fængsel paa Vand og Brød, nemlig naar den hurtigere Afsoning menes at have Betydning for den bidragspligtiges Velfærd; Bidrag til Børn udenfor Ægteskab skal derhos, saafremt Faderen, naar han har Barn udenfor Ægteskab med en Kvinde, i hendes Levetid avler Børn udenfor Ægteskab med en anden Kvinde, afsones ved Tvangsarbejde i en Tid, der er 6 Gange saa lang som den i Frd. 1836 § 1 fastsatte.

Disse Regler er imidlertid blevet væsentligt ændrede ved § 18 i Lov af 15. April 1930 om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m. Herefter skal Afsoning ske efter Reglerne om Straf af Fængsel, og Afsonin-

gens Varighed bestemmes til det dobbelte af den Tid, der er foreskrevet for Afsoning af de i samme Lovs § 16 omhandlede Tvangsbøder, hvilket betyder en væsentlig Lempelse i Forhold til den tidligere gældende Afsoningsskala.

Den i Forslagets § 12 indeholdte Afsoningsskala er i Overensstemmelse med Reglerne i Lov om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m. § 18 Stk. 1.

ad § 13.

Paragraffen er i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Lov om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m. § 18, Stk. 2.

ad § 14.

Med Hensyn til Betingelserne for Iværksættelsen af Afsoning kræves der, naar Begæringen fremsættes af den bidragsberettigede, efter den nugældende Ordning altid foretaget en forgæves Udpantningsforretning, hvorimod det ikke er tilstrækkeligt, at Politimesteren skønner, at Udpantning vil være forgæves, se Justitsministeriets Skrivelse af 18. Oktober 1901 (Min. Tid. A. Nr. 326); naar derimod Bidraget var udbetalt af det offentlige i Henhold til Lovene Nr. 130 og Nr. 131 — 1908 og refunderet af Faderens Forsørgelseskommune, og denne Kommune derefter begærede Afsoning, var det tilstrækkeligt, at Politimesteren havde afgivet saadant Skøn, se Justitsministeriets Skrivelse af 26. Oktober 1901 (Min. Tid. A. Nr. 343). Den nugældende hertil svarende Bestemmelse findes nu i Lov om offentlig Forsorg § 200. Da der ikke er nogen Grund til denne Forskel, og da det vil være til Lettelse for vedkommende Myndigheder at slippe for at foretage Udpantning i saadanne Tilfælde, hvor det paa Forhaand maa antages, at Forretningen vil blive forgæves, foreslaas det, at forgæves Afkrævning i Forbindelse med Politimesterens Skøn om Bidragets Uerholdelighed ved Udpantning altid kan danne Grundlag for Afsoning. For imidlertid ikke at afskære den bidragspligtige fra at faa mulige Indsigelser angaaende Kravets Eksistens eller Størrelse undergivet juridiciell Paakendelse, er der tilføjet en Bestemmelse om, at dette Spørgsmaal, naar Indsigelse fremsættes, afgøres ved Fogdens Kendelse.

For Københavns Vedkommende foreslaas Skønsgørelsen henlagt til Magistraten.

ad § 15.

For at undgaa stadig gentagen Afsoning af smaa Beløb var det i Frd. 1836